

הקאמרה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

32 עונות
2016-2015

ערב קיץ

הקאמרטה הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון
יועץ: יוסף ברדנשוילי

חברי התזמורת

כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	חליל	בסון
מתן דגן*	אטיין מנרי*	מיכאל פלסקוב*	צבי אורליאנסקי*	אסתי רופא*	מאוריצי פאז*
נטשה שר*	אדוארד רזניק**	דורון אלפרין	מרינה כץ*		קריסטיונס גריגס
כרמלה ליימן**	אומרי צח	בוריס רימר	אלכסנדר סינלניקוב**	אבוב	
דניס ג'רסי	מיכאל קונצביץ'	אנדריי שפליניקוב	קונטרבס	מוקי זוהר*	קן יער
רומן יוסופוב	קן שושני		דמיטרי רוזנצוויג*	אורי מירז	אלון ראובן*
הדס פבריקנט			אלכסנדר אוסיפנקו		רות ורון
סופיה קירסנובה					טימפני
					קן פנפיומן־זהבי*

נגנים אורחים: עידו אזרד, סמיון אוסיטיאנסקי, קלרינט; איריס גלברזון־הירש, עוגב; פאבל גלגנוב, כינור; פים אייזנשטד, אלכסנדר קוטליאר, צ'לו

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

פרופ' רות ארנון*, יו"ר	יצחק אלרון*	רו"ח תלמה ברבשקנולר	אילן דה פריס*	פרופ' שמואל קבילי
אבנר אזולאי*	פרופ' שלמה בידרמן	פרופ' בני גיגר*	רוברט דרייק	רו"ח רענן קופ*
יעקב אייזנר*	ד"ר יורם בלשר*	עו"ד יאיר גרין*	פרופ' משה הדני*	פרופ' אורי קרשון
ד"ר חנן אלון	פרופ' אבי בן בסט*	אפרת וימן גרשוני*	ניסים לוי	ברוך שלו*
			פרופ' מנחם פיש*	דב שפיר

הצוות האדמיניסטרטיבי

מנהל כללי: בן ציון שירה	מנהלת שיווק: תמר אומנסקי	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב
מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ'	מנהלת מכירות: דגן פדר	יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן
מפיק וספרן: דן דויטש	מכירות: מרים רסקין	הנהלת חשבונות: שרית יצחקי

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 / בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים / טל: 02-5020503 / פקס: 02-5020504

כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com / אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות ומסתייעת בתורמים שונים.

32
עונה
2016-2015

ערב קיץ

**מייקל אלכסנדר ווילנס מנצה (ארה"ב)
רוזאן ואן סנדווייק מצ'רסופרן (הולנד)**

יוזף היידן (1809-1732)

"אריאדנה בנקסוס"

קנטטה דרמטית לקול ולמקלדת

עיבוד לתזמורת: זיגיסמונד פון נויקום

זולטן קודאי (1967-1882)

"ערב קיץ" לתזמורת קאמרית

הפסקה

יוהאן אדולף האסה (1783-1699)

"סלבה רג'ינה" בלה מז'ור

לקול ולתזמורת כלי קשת

בלה ברטוק (1945-1881)

דיברטימנטו לתזמורת כלי קשת

ירושלים / המינהל הקהילתי, הגבעה הצרפתית
יום ה', 28.4.16 בשעה 10:00 (קונצרט עם תהליך העבודה)

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות

יום א', 1.5.16 בשעה 20:00

יום ו', 6.5.16 בשעה 13:00

מוצ"ש, 7.5.16 בשעה 21:00

ירושלים / תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ג', 3.5.16 בשעה 20:00

רחובות / מכון ויצמן למדע, אולם ויקס

יום א', 8.5.16 בשעה 20:00

כתיבת התוכנייה בני הנדל עיצוב חגית מימון

מייקל ווילנס ניצח על קונצרטים בסדרת "ענקי הביצוע" של מרכז לינקולן הניו יורק, באולם הקונצרטחבאו של אמסטרדם, בפסטיבל שופן בוורשה, בפסטיבל היידן באייזנשטיין שבאוסטריה, ב"סיטה דה לה מוזיק" בפריס, בפסטיבל "שז ד'ה" שליד ליון ובפסטיבלי מוסיקה חשובים אחרים. הוא הופיע כמנצח אורח בגרמניה, איטליה, ספרד, בלגיה, שבדיה, נורבגיה, צ'כיה, אסטוניה, איסלנד, ישראל, תורכיה, אזרבייג'ן, יפן ואמריקה הלטינית. באחרונה ניצח על יצירות מאת באך, היידן, בטהובן, כרוביני, מנדלסון, ברהמס, סטרווינסקי, שוליהוף, קופלנד ופֶרט.

לא רק על השמעת יצירות אירופיות והקלטתן שוקד מאסטרו ווילנס, אלא גם על השמעת יצירות בני ארצו שלא זכו לחשיפה מספקת. כך ניצח בשידורים טלוויזיוניים חיים או מוקלטים על יצירות מאת האמריקנים פול אמרוד (Amrod) וריצ'רד סקוויירס (Squires) ועל הסימפוניה "דיכוטומיה" מאת ריצ'רד פרבר (Farber), מלחין ישראלי יליד וושינגטון די סי.

זוהי הופעתו הראשונה של מאסטרו ווילנס עם הקאמרטה הישראלית ירושלים.

המנצח האמריקני מייקל אלכסנדר ווילנס השלים לימודי תואר שני בבית הספר הגבוה למוסיקה ג'וליארד שבניו יורק; מדריכו בתחום הניצוח היה ג'ון נלסון. בנוסף לכך, השתלם אצל המנצחים ליאונרד ברנשטיין, ז'אק-לואי מונו והרולד פרברמן. ניצוח מקהלות למד בהדרכת פול וורוק. למאסטרו ווילנס ידע רחב ומעמיק בסגנונות ביצוע מגוונים, למן הבארוק, דרך התקופה הקלאסית והרומנטית ועד לימינו אלה. עיסוקו העיקרי זה שנים הוא הניהול המוסיקלי של תזמורת "אקדמיית קלן - אז ועכשיו", שהוקמה בשנת 1996, וציפור נפשה - חקר והקלטה של יצירות נדירות, בין היתר על ידי שימוש בכלים אותנטיים של תקופות קודמות.

בסתיו 2006 ניצח ווילנס על "אקדמיית קלן", מקהלה וסולנים בהקלטת ביצוע בכורה עולמי של "מתאוס פסיון" מאת המלחין הגרמני בן המאה ה-17 יוהאן ולנטין מֶדֶר (Meder). ההקלטה זכתה בצינוני השבח הגבוהים ביותר של כתבי עת רבים למוסיקה עתיקה: "גולדברג", "פונו פורום", "קונצ'רטו" ו"אָרְלִי מְיוֹזִיק" באירופה ו"ג'ייג'וטסו" ביפן. גם הקלטת "מרקוס פסיון" של י. ס. באך עם הקריין היהודי-גרמני-צרפתי דומיניק הרביץ זכתה לשבחי הביקורת.

רוזאן ואן סנדווייק סיימה את לימודיה בקונסרבטוריון רוטרדם בהצטיינות. מדריכותיה דהיום הן מרגרט הונג ואנה סופי פון אוטר.

על בימת האופרה של תיאטר קיל (Theater Kiel) שבגרמניה הייתה רוזאן הנזל בהנזל וגרטל של הומפרדינק, ונוס באורפאו בשאול של אופנבך, הגברת ריין בנשי ווינדזור העליזות של אוטו ניקולאי, פלורה בלה טרוויאטה של ורדי, כרובינו בנישואי פיגרו של מוצרט, סוזוקי במדאם באטרפליי של פוצ'יני, אולגה ביבגני אונייגין של צ'ייקובסקי וסיבל באטיס מאת לולי. בסיוור עם "תזמורת המאה ה-18" בהולנד ובבלגיה גילמה את דורבלה בכך עושות כולן של מוצרט, ועם אותה התזמורת הופיעה במיסה הגדולה של באך.

באופרה הלאומית ההולנדית נטלה חלק באיפיגניה בטאוריס של גלוק ובפרסיפל של ואגנר. כמו כן שרה בפסיונים של באך, בקנטטות משלו וכן ביצירות היידן, מנדלסון, סרסאנס, בטהובן ודורופלה (Durufle).

רוזאן הופיעה עם תזמורת הקונצרטחבאו המלכותית, הפילהרמונית ההולנדית, הסימפונית ההולנדית, הפילהרמונית של רוטרדם, קאמרטה זלצבורג ומוסיקאי לונדון, בין המנצחים שהופיעה עמם: אד ספניארד, איוואן פישר, יאן וילם דה פרינד, לואי לנגרה, מרק מינקובסקי, מרקוס שטנץ, סר קולין דייוויס, פול מקריש וקנת מונטגומרי.

זו הופעתה הראשונה עם הקאמרטה הישראלית ירושלים.

הרקוויאם של מוצרט

אבנר בירון מנצח
רונה ישראל-קולת סופרן
מירב אלדן מצ'רסופרן
מרסל בקמן טנור (הולנד)
נייג'ל סמית בס'בריטון (קנדה)
עמית אולמן שחקן
המקהלה הישראלית ע"ש גארי ברתיני
בניהולו המוסיקלי של רונן בורשבסקי

יוסף ברדנשווילי פסיון של ר' שמעון בר יוחאי (בכורה עולמית)
עריכת טקסט ובימוי: יוסי יזרעאלי
מוצרט רקוויאם

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

יום ו', 24.6.16 בשעה 13:00
מוצ"ש, 25.6.16 בשעה 21:00
יום א', 26.6.16 בשעה 20:00
ירושלים: תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון
יום ג', 28.6.16 בשעה 20:00
זכרון יעקב: אלמא מרכז אמנויות
יום ו', 1.7.16 בשעה 13:00

חושבים מוסיקה 4 / השיבה הנצחית

אבנר בירון מנצח
פרופ' שלמה בידרמן מרצה
עודד רייך בריטון

בטהובן / פרקים מתוך הסימפוניה השישית (הפסטורלית)
שוברט / שירים מתוך "מסע חורף"
הולסט / פרקים מתוך "סוויטת סנט פול"

האם צמיחה, התפתחות ויצירה אינם אלא מופעים חוזרים
ונשנים של מה שכבר היה? האם צדק קהלת כשקבע כי
"כָּבֵד הָיָה לְעֵלְמִים אֲשֶׁר הָיָה מְלִפְנֵינוּ?"
על שאלת החזרה המעגלית וכמה מהופעותיה במוסיקה ובהגות.
שלמה בידרמן הוא פרופסור אמריטוס בחוג לפילוסופיה
באוניברסיטת תל אביב ונשיא המכללה האקדמית תל אביב-יפו.

ירושלים: תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ו', 20.5.16 בשעה 11:00
רחובות: מכון ויצמן למדע, אולם ויקס
יום ג', 24.5.16 בשעה 16:30
תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות, אולם אסיא
יום ו', 27.5.16 בשעה 11:00

עיבוד לתזמורת קאמרית:

זיגיסמונד פון נויקום

רציטיטיב / אריה / רציטיטיב / אריה

מלחינים רבים נמשכו אל המיתוס היווני על אודות האהבה הגדולה, המוחמצת, בין אריאדנה לתזאוס, ובהם מונטוורדי, מֶרְן מֶרְה, הנדל, מֶסְנֶה, ריכרד שטראוס ומֶרְטִינֶוּ. היידן הלחין את הקנטטה ב-1789 בהיותו בן 56. תזאוס, גיבור אתונאי נאה, רב כוח וחכם, דבק באג'נדה ראוויה: לשחרר את עולמו מרוצחים, שודדים וסדיסטים. הוא התנדב, למשל, להפליג לכרתים, להציל נערים רכים ממינוטאור מפלצתי שעמד לטרוף אותם במצוות מינוס המלך.

ומי סייעה בידו לחסל את המינוטאור ולהימלט ממאורתו הפתלתלה? הנסיכה אריאדנה בת מינוס. חוט ארוך העניקה אריאדנה לתזאוס, וזה עזר לו לנווט את דרכו בסבכי הלבירינט ולמצוא את מוצאו.

וכך הקנטטה מתחילה. המקום: נקסוס, אי שומם בין כרתים לאתונה. הזמן: בוקר נאה אך נעכר. משהו משתבש מאוד: רק אתמול הבטיח תזאוס לאריאדנה כי יישאנה לאשה, ומשום מה השתנו תכניותיו. אריאדנה כאן, על צוק בנקסוס, והוא, תזאוס, נצפה מפליג ומתרחק בחופזה. אדריאנה פותחת במונולוג דרמטי, שהלבשתו במוסיקה כונתה בזמנו של היידן סֶצְנֶה. בסצנה הזאת נפרשת קשת של הלכי רוח: יהב ועליצות הופכים למבוכה, זו מולידה חיפוש, החיפוש מעלה בגידה, וזו מעוררת תדהמה, עלבון, יאוש וכעס. "סצנות" נבנו בדרך כלל מרציטיטיב ואריה, והיידן הכפיל את המבנה ושזר שני

רציטיטיבים ושתי אריות. אגב, אין יודעים מי עומד מאחורי הטקסט האיטלקי.

כבר שתי דקות הפתיחה מבהירות כמה חשוב הליווי. אין הוא סתם ליווי, כי אם משתתף פעיל בהנהרת העלילה ובהבעת הרגשות: בפרלוד, למשל, המלודיה והמפעמים המשתנים מכינים את הקרקע לקראת שירת הערגה של אריאדנה, אך גם לקראת השאלות שיישאלו ויינתנו להן תשובות אכזריות. לעתים הליווי מותאם לרוח המילים, ולפעמים אירוניה דרמטית נוצרת בזכותו, כי הוא מרמז על עובדות שאריאדנה עצמה אינה יכולה או אינה רוצה לקלוט עדיין. אפקט של הד מלווה את מילותיה "אך אל מי אשא קולי? ההד לבדו עונה לי", וסביב המילים "כפוי טובה! מדוע הצלתיך ממוות?", הליווי מצייר סערת טבע ונפש. וכך – בסוף ממש, סביב "נבגדת, אומללה, אני נותרת בלי חמלה", הלהרגטו הנוגה הופך באחת לפרסטו זועם, יורק אש.

שתי אהבות משולבות-הפלגה: האחת, בין כרתים, נקסוס ואתונה – האהבה הנכזבת של אריאדנה לתזאוס; האחרת – בין וינה, אסטרהאזה ולונדון – האהבה הממומשת בין היידן לאנגלים. כשנה אחרי הולדת הקנטטה מת ניקולאוס אסטרהאזי, מיטיבו של היידן, ויורשו הוציא את רבי-המוסיקאים לפנסייה מוקדמת. אוהבי היידן בלונדון שפשו פי ידיהם בצפייה: הזדמנות שאין להחמיצה נקרתה בדרכם, והאמרגן יוהאן פטר סלומון והמו"ל ג'ון בֶּלְנֶדֶד השיטו את היידן הגדול – פעמיים בחמש שנים – מבירת האימפריה האוסטרית אל בירת האימפריה הבריטית. האירווח היה ממושך ומלכותי.

בפברואר 1791 שר בלונדון הקסֶטְרֶטוּ גֶסְפֶּרֹוּ פֶּקִיאֶרְוִי את "אריאדנה בנקסוס", כשהיידן מלווה בצ'מבלו. למחרת הכריז ה"מורנינג כרוניקל" הלונדוני: "עולם המוסיקה יוצא מגדרו בשל יצירה של מר היידן! היא מזכירה בכתיבתה את נגינת הלירה העתיקה של משוררי יוון ורומי! אין דבר שכמהים לו כאן יותר מלשמע שוב את קנטטת היידן, ה"סצנה" ככינויה בפי האיטלקים. במודולציות הדרמטיות שלה, בפסקאותיה המנביעות דמעות כבשה כל לב. הקהל נמס!"

והיום, שתי מאות אחרי, המצו סופרן פמלה דלל מצהירה: "הקנטטה המרהיבה הזאת מפריכה טענה הנשמעת לעתים כי יכולותיו הדרמטיות של היידן דלות; ייתכן כי האופרות המלאות שלו לא הגיעו לשנינות הזאת, אך אין ספק – אריאדנה איננה נופלת כהוא זה מסוזנה, אלווירה או פיורדיליגי!"

באפריל 1790 כתב היידן לג'ון בֶּלְנֶדֶד, ממארחיו הלונדונים, כי את ליווי המקלדת ירצה להמיר בליווי תזמורתי, אך הדבר לא נסתייע. תלמיד של היידן, זיגיסמונד פון נויקום** השלים לימים את החסר, ובתזמור תישמע הקנטטה היום. באנסמבל: חליל, זוגות אבובים, קלרינטים (בולטים במיוחד), בסונים, קרנות וכלי קשת.

*גיבורות מוצרט/דה פֹּנְטֶה ב"נישואי פיגרו", "דון ג'ובאני", ו"כך עושות כולן", בהתאמה.
** Sigismund von Neukomm (1778-1858) מלחין, פסנתרן, דיפלומט, "בונה חופשי" ואולי גם מרגל.

יוזף היידן הקנטטה "אריאדנה בנקסוס"

עברית: בני הנדל

רציטיבי

תזאוס אהובי, היכן אתה?
השבתיך קרוב,
אך מתברר כי חלום כוזב פתני.
כבר עולה לרקיעים הזריחה הורדה,
והשמש צובעת עשבים ופרחים,
בטפסה מן הים בזהב שערותיה.
אישי, אישי הנערץ, אנה יובילוך צעדיך?
שמא מושך להט אציל לצוד חיות פרא?
הוי, בוא, בוא, יקירי,
וטרף עדיף אגיש למלכודתיך.
את לבה של אריאדנה, אהובתי הנאמנה,
קשור, קשור בקשר איתן יותר,
ונך ברהקת עוד יותר תזהר אהבתנו.
לא אוכל לשאת פרדה ממך ולו לרגע.
הוי, לראותך, יקירי, כבר בווערת תשוקתי,
אליך נמשך לבי ונאנח. בוא, בוא, יקירי.

אריה

היכן אתה, מאור עיני?
מי מרחיקך מלבי, אוצר?
אם תשקה, אמות ודאי
מכאב, מסבל מר!
נא רחמו, אלים, עלי,
הענו לתפלותי,
את אהובי השיבו לי!
איך? איך, תזאוס שלי?

רציטיבי

אך אל מי אשא קולי?
ההד לבדו עונה לי!
תזאוס אינו שומע, תזאוס אינו עונה,
ואת דברי טביעו רוח וגלים.

Joseph Haydn Cantata Arianna a Naxos

Recitativo

Teseo, mio ben, ove sei tu?
Vicino d'averti mi pareo,
Ma un lusinghiero sogno fallace m'ingannò.
Già sorge in ciel la rosea Aurora,
E l'erbe e i fior colora Febo
Uscendo dal mar col crine aurato.
Sposo, sposo adorato, dove guidasti il piè?
Forse le fere ad inseguirti chiama il tuo nobile ardor!
Ah, vieni, ah, vieni o caro,
Ed offrirò più grata preda a tuoi lacci.
Il cor d'Arianna amante che t'adora costante,
Stringi, stringi con nodo più tenace
E più bella la face splenda del nostro amor.
Soffrir non posso d'esser da te diviso un sol instante.
Ah, di vederti, o caro, già mi stringe il desio.
Ti sospira il mio cor. Vieni, vieni, idol mio.

Aria

Dove sei, mio bel tesoro?
Chi t'invola a questo cor?
Se non vieni, io già mi moro,
Nè resisto al mio dolor.
Se pietade avete, o Dei,
Secondate i voti miei,
A me torni il caro ben.
Dove sei, Teseo? Dove sei?

Recitativo

Ma, a chi parlo?
Gli accenti Eco ripete sol.
Teseo non m'ode, Teseo non mi risponde,
E portano le voci e l'aure e l'onde.

בְּדָאֵי לֹא רְחוֹק הוּא.
הִנֵּה צוֹק הַמֶּתְנוֹסֵס
מֵעַל צוֹקֵי הַסְּבִיבָה.
אֲטִפֵּס עֲלָיו וְכָךְ יִתְגַּלֶּה לִּי.
אֲבוּי! מָה רֹאוֹת עֵינַי? אוֹיָה לִּי!
זֹאת סְפִינָה יְוֹנִית!
יְוֹנִים הֵם! וְתִזְאוּס לִיד חֶרְטוּמָה!
אֲנִי מְקַוֶּה שְׂאֲנִי טוֹעָה...
לֹא, לֹא טְעִיתִי.
הוּא נֶס, מוֹתִיר אוֹתִי נְטוּשָׁה.
אֵין עוֹד תְּקוּהָ,
נִבְגַּדְתִּי!

תִּזְאוּס! הֵי, תִזְאוּס!
אֶךְ אֲבוּי, אֲנִי הוֹזָה!
הַגְּלִים וְהַרוּחוֹת מְסַלְקִים אוֹתוֹ
מֵעֵינַי לְעוֹלָמִים.
אֱלִים! אֵין בְּכֶם צֶדֶק
אִם תִּתְּנוּ לְרָשָׁע לְחַמֵּק בְּלִי עֲנָשׁוּ
כְּפּוּי טוֹבָה! מִדּוּעַ הִצַּלְתִּיךָ מִמָּוֶת?
כִּדֵי שְׂתוּכַל לְהִתֵּל בִּי?
וְהַבְּטָחוֹת? שְׁבוּעוֹתֶיךָ?
כִּזְבוּ! בּוֹגֵד!
הִירָשָׁה לָךְ לִבְךָ לְעִזְבִּנִי?
אֵל מִי אֶפְנֶה? מִי־דִי מִי אֲזַכֶּה בְּחַמְלָה?
אֵינִי יְכוּלָה עוֹד, רַגְלֵי רוֹעֵדוֹת,
עֲכָשׁוּ אַחוּשׁ כִּי־צַד נוֹטְשֶׁת
אֶת חֲזִי
נַפְשִׁי הַגּוֹעֵשֶׁת.

אריה

אֲבוּי, לְמוֹת אֲרָצָה עֲכָשׁוּ,
אֶךְ זֶהוּ יְגוֹנֵי הָרֵב -
שְׁעוֹד רִקִּיעַ עָלֵי חֶס.
וְכָךְ נִבְגַּדְתְּ, אֲמַלְלָה,
אֲנִי נוֹתֶרֶת בְּלִי חֶמְלָה,
וְאַהוּבֵי נוֹטֵשׁ וְנָס.

Poco da me lontano esser egli dovia.
Salgasi quello che più d'ogni altro
S'alza alpestre scoglio,
Ivi lo scoprirò.
Che miro? O stelle! Misera me!
Questo è l'Argivo legno!
Greci son quelli! Teseo, ei sulla prora!
Ah, m'inganasse almen...
No, no, non m'inganno.
Ei fugge, ei qui mi lascia in abbandono.
Più speranza non vè,
Tradita io sono!

Teseo! m'ascolta! Teseo!
Ma oimè, vaneggio!
I flutti e il vento lo involano
Per sempre agli occhi miei.
Ah, siete ingiusti o Dei,
Se l'empio non punite!
Ingrato! perchè ti trassi dalla morte -
Dunque tu dovevi tradirmi?
E le promesse? e i giuramenti tuoi?
Spergiuro! Infido!
Hai cor di lasciarmi?
A chi mi volgo? da chi pietà sperar?
Già più non reggo, il piè vacilla,
E in così amaro istante
Sento mancarmi in sen
L'alma tremante.

Aria

Ah, che morir vorrei in si fatal momento,
Ma al mio crudel tormento
Mi serba ingiusto il ciel.
Misera abbandonata,
Non ho chi mi consola,
Chi tanto amai s'invola, barbaro ed infedel.

לברטוק ולקודאי - שני מאורות המוסיקה הקלאסית של ארץ המגיירים* במחצית הראשונה של המאה העשרים הייתה המוסיקה הכפרית הלאומית כר חקר ומסלול המְרָאָה. היסטוריון המוסיקה ויליאם מאן מנסח זאת כך: "קודאי וברטוק הניחו באמתחתם מטמון יקר מפז של מורשת מוסיקלית הונגרית אמיתית, רגע לפני שנמחה זכרה כמעט לחלוטין על ידי הרדיו והקולנוע, אשר המירו את המורשת המוסיקלית הייחודית של כל כפר במוסיקה בינלאומית קלה".

קודאי גדל בטְרַנְבָּה (Trnava), אזור דובר הונגרית בסלובקיה. אביו, מוסיקאי חובב, לימדו לנגן בכינור, וזולטן החל להאזין בחמדה למלודיות, להרמוניות, למקצבים ולתזמורים של להקות כפרי הסביבה. במקביל לקניית דעת באקדמיה למוסיקה ע"ש ליסט בבודפשט - התרחב עניינו בלשונות דיבור ומוסיקה. בשנת 1905, מצויד במכשיר חדיש לזמנו - רשמקול סלילים - החל לשוטט באזורים הכפריים של סלובקיה, הונגריה ורומניה, להקליט, לרשום, לנתח ולהכליל. במסעו לא צעד לבדו. חיש עלה בידו להדביק בחיידק הפולקלוריים את בלה ברטוק, בן ארצו, בן גילו ובוגר אקדמיית ליסט, כמוהו. יחד פרסמו קובצי מוסיקה עממית, וניתוחיהם היו לאבן הראשה של האתנורמוסיקולוגיה.

קודאי לא הסתפק בעממילאומי. ב-1906, בהיותו כבר דוקטור לבלשנות, נסע לפריס, למד שם מוסיקה אצל שארל מארי וידור, נחשף לאימפרסיוניזם, וב-1907 התמנה לפרופסור למוסיקה באקדמיית ליסט.

גם הוראת מוסיקה לילדים הייתה יקרה לו, והוא חיבר הנחיות למחנכים ויצירות לילדים. מתודת קודאי לחינוך מוסיקלי נלמדת גם היום, לא רק בהונגריה, אלא גם ברחבי העולם.

לצד ההוראה הלחין לא מעט: שתי אופרות, יצירות קאמריות, מוסיקה מקהלתית ומוסיקה תזמורתית. בשל צוקות מלחמת העולם הראשונה ואולי גם בשל תת-מרפקנות, בא לו פרסומו הגדול מאוחר, בשנת 1923, בהיותו בן 41, עם צאת יצירתו "מזמור תהלים הונגרי" (פסלמוס הונגריקוס), שחיבר לרגל יובל האיחוד בין בֶּזְדָּה לִפְשֶׁט, שני חלקיה של בירת הונגריה.

"ערב קיץ" היא יצירה מוקדמת מאוד של קודאי - יצירתו התזמורתית הראשונה. היא חוברת ב-1906 כעבודת הגמר באקדמיית ליסט, והיא שהקנתה לו את המלגה ללימודים בפריס. היא נטולת כלי נגישה, וגם כלי נשיפה של מתכת אין בה - מלבד צמד קרנות, המצטרפות אל חליל, אבוב, קרן אנגלית, שני קלרינטים, שני בסונים וכלי קשת.

כל הרוצה לשמוע באידיליה החד־פרקית הזאת את חשכת הערב ו/או את חום הקיץ הרמוזים בכותרת - יכול, אך לא ביצירה תוכניתית מדובר. קודאי אמר: "היא נוצרה בערבי קיץ, בין שדות תירס קצורים לבין רשרוש אדוות האדריאטי". היא מיזוג ייחודי בין רפסודיה חופשית לבין צורת סונטה מרובת נושאים. יסודות הפולקלור שבה נוטפים מודאליות** והיא מתזמרת בלשון אוניברסליסטית. גם צביון אימפרסיוניסטי

מתגלה במעבר בין נושא א' לנושא ב'. ייתכן שאת פיסקת המעבר הכמודביסיית הוסיף קודאי בעת העיבוד מחדש שעשה ליצירה בשנת 1930 בהמלצת טוסקניני, לקראת ביצועה על ידי הפילהרמונית של ניו יורק בניצוחו של האיטלקי הדגול. זו הגרסה שנשמע היום.

הקרן האנגלית פותחת ברפליקה ענוגה, הבעתית, זורמת. כלי הקשת מסגלים להם אותה וחוזרים עליה בסדרת וריאציות: נגינות סולו של כלי הנשיפה, תדיר מתוך חיקוי הדדי, נמזגים באמירות כלי הקשת - נסערות ונרגעות חליפות. אז צצה סדרת נושאים קצרים יותר, חשובים לא פחות. היא נפתחת בנושא לירי, כנראה ציטוט משיר עם הונגרי, המוצג על ידי האבוב, נמסר לידי החליל ונקטף על ידי כלי הקשת. מלודיה נוספת נישאת בידי הכינורות. בה משולב צמד טריליות הונגריות למשמע.

הנושא החותם מוגש שוב על ידי האבוב, והתזמורת לומדת אותו מפיו. הפיתוח מעצים את המתח, עד כי נדמה שהאידיליה מתפוגגת, אך המְחֹזר משלב את כל הנושאים ומשיבם לרוגע שבו החל הכל. את החרדים מפני אִטְוֵנָלְיוֹת, המבקר האמריקני אהרון גראד מרגיע: "קודאי נוהג במנגינותיו ביד נוסטלגית ומעלה לנגד אוזנינו מעין הרהורי חלימה המוגנים מן המודרניזם".

* magyar מכנים ההונגרים את עצמם, ולא כפי ש"העולם" מכנה אותם.
** מהלכים החורגים מן החלוקה מזר/מינור.

עמותת ידדי הקאמרטה הישראלית ירושלים מזמינה אתכם לאירוע הגאלה השנתי

שיוקדש לרכישת עוגב וקשתות יחודיות לכלי המיתר לנגינת יצירות מתקופת הבארוק

יום שישי, 3.6.2016 בשעה 10:00 במוזיאון תל אביב לאמנות
קבלת פנים במסעדת פסטל ליד גן הפסלים / הקונצרט יתחיל בשעה 11:30

אבנר בירון מנצח · יוני רכטר פסנתר ושירה
יעל צבי שירה · סופיה קירסנובה כינור

תכנית מגוונת בביצוע הקאמרטה הישראלית ירושלים
הכוללת יצירות מאת היידן, בטהובן, הולסט ויוני רכטר

מחירי הכרטיסים: 1500 ₪, 1000 ₪, 650 ₪ ו-450 ₪ / כרטיסים במחיר 250 ₪ לא כולל כניסה לקבלת הפנים
כרטיסים באתר www.jcamerata.com, בקופת הקאמרטה: 1-700-55-2000
או בעמותת הידדים של הקאמרטה: 052-3871808 (אילה)

זאת הדרך שלכם לעזור לקאמרטה הישראלית ירושלים להמשיך בדרך המצוינות
וליהנות מחוויה מוסיקלית מיוחדת

מי לא הכיר את האסה לאורכה של המאה ה-18? מי לא הוקירו לרוחבה של אירופה? באך והיידן החשיבוהו; הנדל "שאל" מלחניו; מוצרט הינוקא העריצו (אף כי יש להוסיף שכששמע האסה אופרה של מוצרט בן ה-14, הפטיר: "הנער הזה עוד ישכיח את כולנו!") ושתי אריות של האסה*, שהושמעו באוזני מלך ספרד פליפה החמישי מדי לילה לאורך עשור, ריפאו את השליט המלנכולי מדכאונו.

ממש כמו קריירת הנדל, גם זו של האסה הנצה בצפון גרמניה והבשילה באיטליה. בימי בחרותו שימש טנור באופרת המבורג, החל גם להלחין, וב-1724, אחרי העלאת האופרה הראשונה שלו בבראונשווייג, נסע ללמוד באיטליה. בנפולי הספיק להימנות עם אחרוני תלמידיו של סקרלטי האב, וגם אצל ניקולא פורפורה למד - לימים מנטור חשוב של היידן. בוונציה נשא האסה לאישה את פאוסטינה בורדוני, זמרת אופרה, ובאמצע שנות השלושים התיישב הזוג בדרזדן, בחצר הנסיך הבוחר של סקסוניה. פאוסטינה, מזמרות האופרה המהוללות של אירופה**, הייתה לפרימדונה, והוא - לקפלמייסטר. תחת השלטון הידידותי לאמנויות של נסיכי סקסוניה, אוגוסט השני (החזק) ואוגוסט השלישי, הלחין האסה מוסיקה ליטורגית וכלית וכן שפע אופרות, שברובן כיכבה פאוסטינה.

את תקופת הזוהר של דרזדן קטעה מלחמת שבע השנים, ובסוף 1763 החל העשור הווינאי של האסה. שם העניק שיעורי מוסיקה לקיסרית מריה תרזה, הלחין אופרות קצרות בעבור ילדיה הרבים

שהתרוצצו בארמון שֶנְבְּרוֹן, ונמשך שיתוף הפעולה ההדוק שלו עם הליבריתן מטסטזיו ביצירת אופרות מסוגת ה"אופרה סריה***".

שקיעת האופרה סריה, עקב הרוחות החדשות שהפיח בתחום גֶלוֹק, החזיר את הזוג האסה לוונציה. בעשור האחרון לחייהם ניהל שם האסה קונסרבטוריון ילדות מסונף לבית חולים לחשוכי מרפא. בעיר התעלות חיו השניים מוקפי אהבה עד למותם בשיבה טובה. אז היה כבר "הסקסוני היקר", ככינויו בפי הוונציאנים, גֶגֶע מקרבות האופרה והלחין בעיקר מוסיקה דתית. גם את ה"סלבה רג'ינה" שלפנינו הלחין בוונציה, בעבור אותו קונסרבטוריון, אך הדבר היה עוד בצעירותו, ב-1736.

המזמור "סלבה רג'ינה", הנקרא גם "אֶנְטִיפּוֹן מריה", מושר בתפילות הערבית של הכנסייה הקתולית במרבית חודשי השנה. במרכזו מרים, אם ישו, אך בניגוד ל"סטאבט מאטר", כאן אין תיאור סבלה של מריה, אלא רק פנייה אליה, למען תעניק לקהילת המאמינים ישועה. הטקסט גובש בשלהי ימי הביניים ושפתו לטינית. עדות למרכזיותו הוא המספר הרב של לבושים מוסיקליים שהתברך בהם - לְחִינִים גרגוריאניים בימי הביניים, שפע לחנים רנסנסיים, וכן יצירות של הנדל, ויאלדי, לולי, היידן, סליירי, שוברט, ליסט, פורה, פולנק, פֶּרֶט, לוידובר, ועוד הרשימה ארוכה.

המזמור מחולק לארבעה חלקים. **לפתיחה** "שלום המלכה" קודמת נגינה לא קצרה של האנסמבל, המסומנת מודרטו (מתון), ועם זה היא שופעת מרץ ותנועה קדימה. אחרי

תום שירת הזמרת, מנגינת הפתיחה חוזרת כפוסטלווד. המילה שלום, salve, זוכה למליסמות של הברות רבות וחזרות שוב ושוב. בסוף הפרק יש קדנצה, המאפשרת לזמרת לסלסל כרצונה.

מינוריות **הפרק השני**, "אלייך נקרא", מספיגה אותו תוגה, כיאה לפרק המבכה גלות מתמשכת. **הפרק השלישי**, "נא בטובך" נע בין אדג'ו לאלגרו חמש פעמים. כלי הקשת מרננים בעצב מלא חן כליווי לשירה, והמילים העתירות מליסמות כאן הן "מגינתנו" (advocata) ו"הפני" (converte).

הפרק האחרון, "וגם אָת ישוע", נפתח במבוא כלי, וגם הוא נע מאנדנטה לאדג'ו. סביב המילה מתוקה (dulcis), כלי הקשת "מלמדים" בשירתם הכינורית את הזמרת מתיקות מהי. חזרת ה-salve התחילי בסיום חותם את מעגל הבקשה.

בספרו "מוסיקה בכל הזמנים", המוסיקולוג ויליאם מאן מלין על העובדה שאין משמיעים את האסה די. "אין אנו יכולים להרשות לעצמנו", כותב מאן, "להזניח מלודיסטים כהאסה".

*מתוך אֶרְתֶּחְשֶׁשְׁטָא, אופרה שהלחין האסה בוונציה בשנת 1730.

**כינויה היה "הסירנה החדשה", ואף הנדל העסיקה באופרות שלו בלונדון.

***אופרה שעלילתה פתלתלה ומופרכת סבירות, ועם ווי אפרופו קלושים לתלות עליהם אריות.

שלום המלכה

עברית: בני הנדל

שְׁלוֹם הַמֶּלֶכָה, אִם הֶרְחַמִּים,
חַיִּינוּ, מְתִיקוֹתֵנוּ, תְּקוּתֵנוּ, שְׁלוֹם!

אֵלֶיךָ אָנוּ קוֹרְאִים, בְּנֵי חַוָּה הַגּוֹלִים;
אֵלֶיךָ נִאֲנָחִים, מִתְאַבְּלִים וְדוֹמְעִים,
בְּעֵמֶק הַבְּכָא הַזֶּה.

אָנָּה, אֲפּוֹא, מְגִינָתֵנוּ,
אֵת עֵינֶיךָ הֶרְחוּמוֹת הַפְּנֵי אֵלֵינוּ;
וְגַם אֵת יְשׁוּעָה, פְּרִי בִטְנְךָ הַבְּרוּךְ,
הָרָאִי לָנוּ, לְאַחַר תָּם גְּלוּתֵנוּ.
הוּא בְּתוֹלָה מְרִיָּה, רְחוּמָה, קְדוּשָׁה, מְתוֹקָה.

Salve Regina

Salve, Regina, Mater misericordiae,
Vita, dulcedo, et spes nostra, salve!

Ad te clamamus exsules filii Evæ,
Ad te suspiramus, gementes et flentes,
In hac lacrimarum valle.

Eia, ergo, advocata nostra,
Illos tuos misericordes oculos ad nos converte;
Et Iesum, benedictum fructum ventris tui,
Nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia, O dulcis Virgo Maria.

לילות ספרד בירושלים

פסטיבל של מוסיקה ספרדית בסוף שבוע קייצי באולם ימק"א בירושלים

22-23.7.2016

חגיגת פלמנקו

אנסמבל הפלמנקו הוגו סנצ'ז
במופע נגינה, שירה ומחול

יום ו', 22.7.2016 בשעה 21:00

קונצרט פתיחה

מיקל אורטגה מנצח
מריסה מרטינס מצו סופרן
חויאר מורנו טנור
חוסה אנטוניו אסקובר גיטרה
אנסמבל הפלמנקו הוגו סנצ'ז

בוקר של סרסואלה

מריסה מרטינס מצו סופרן
חויאר מורנו טנור
מיקל אורטגה פסנתר

מבחר קטעים מתוך סרסואלות מאת
דה פאייה, טורינה, אורטגה, אוברדורס ועוד

שבת, 23.7.2016 בשעה 11:00

- חואקין רודריגו / קונצ'רטו ד'ארנחואז
- קטעי גיטרה סולו
- סרסואלות
- קטעי פלמנקו

יום ו', 22.7.2016 בשעה 13:00

רכישת כרטיסים ופרטים נוספים בקופת התזמורת 1-700-55-2000 ובאתר www.jcamerata.com
להזמנת חבילות אירוח מיוחדות ברשת מלונות דן בירושלים לסוף השבוע של הפסטיבל:

www.danhotels.co.il / 1-700-50-50-80 / *5450

קונצרט פרידה

מיקל אורטגה מנצח
מריסה מרטינס מצו סופרן
חויאר מורנו טנור
רקדני אנסמבל הפלמנקו הוגו סנצ'ז

- אריאגה / קטעים מן האופרה "העבדים המאושרים"
- ביזה / אריות ודואטים מתוך "כרמן"
- סרסואלות
- דה פאייה / האהבה המכשפת

מוצ"ש, 23.7.2016 בשעה 21:00

אלגרו נון טרופו / מולטו אדג'ו / אלגרו אסאי

את רכיבי הפולקלוריים והמודרניים ניתן למצוא הן אצל קודאי והן אצל ברטוק, אך במינונים שונים: את חזקת "המוֹגְנוֹת מפני מודרניים" שיחס המבקר א' גראד לקודאי, אי אפשר להחיל על חברו. נהפוך הוא: איטונאליות היא לחם חוקו של ברטוק. הטמפרמנט שלו מְשִׁכּוֹ אל עבר האידיום הכלל-אירופי החדש – בואך שנברג וסטרווינסקי. כותב שורות אלה הקשה פעם באזני אנדרה היידו, מלחין ומוסיקולוג: "את אהבת היידו, מוצרט ובטהובן נקל להבין. אבל ברטוק – על הדיסהרמוניות שלו – במה מפעים אותך ברטוק?" ענה היידו: "פתאום התברר – לא רק לי – שאת העולם שלנו, על המופלא והנורא שבו, אי אפשר עוד לתאר רק באמצעות הטונאלי וההרמוני". ובאמת, אפילו היצירה הזאת, הנקראת "דיברטימנטו" (בידור), מעידה – ובעיקר בפרקה האמצעי – על אבחנת היידו.

ברטוק בחר לבסס את היצירה על הצורה הבארוקית הקרויה "קונצ'רטו גרוסו": האנסמבל מחולק לקבוצת "סולנים" קטנה (קוֹנְצֵרְטִינו) ול"תזמורת" הגדולה יותר (רִיפֵיִנו). שלא כמו בקונצ'רטו רגיל, שבו סולן אחד משוחח עם התזמורת, כאן יש זרימת רעיונות ודיאלוגים גם בתוך קבוצת הסולנים.

היצירה נוצרה באוגוסט 1939 בשווייץ. ברטוק היה בשיא יכולותיו כמלחין, ואירופה – על פי תהום. זו הייתה הזדמנותו האחרונה

לכתוב יצירה מבדרת, מבזרת חששות ומדחיקה מועקות. שנה אחרי הלחנתה, הפנה עורף להונגריה ולאירופה. כבר עם עלות הנאצים לשלטון ביטא תיעוב עמוק להם ולמשנתם. הוא ביטל מיד את סיורי הקונצרטים בגרמניה וקטע באחת את קשריו עם מו"לים גרמנים. נחרצות האנטי נאצית סימנה אותו כ"אלמנט בעייתית" בעיני המשטר הפרוגרמני בארצו, ואט-אט ובאירצון נאלץ המלחין הלאומי ההונגרי להשלים עם גזירת נטישת מולדתו האהובה. בתחילה שלח לניו יורק את כתבי ידו, ובאוקטובר 1940 היגר לשם בעצמו עם רעייתו דיטה. באמריקה זכה אמנם להערכה כפסנתרן, כאתנומוסיקולוג וכמחנך, אך פחות כמלחין.

פאול זאכר, מנצח שווייצרי, אמרגן ומְצַנֵּט, מייסד התזמורת הקאמרית של באזל, הוא שהזמין את היצירה מברטוק. הונו האגדי אֶפְשֶׁר לו לממן לא פחות ממאה יצירות מידי גדולי הדור: סטרווינסקי, הינדמית, מרטינו, הונגר, לוטוסלבסקי, בולז, ברטוק. מברטוק לבדו הזמין ארבע יצירות*, והדיברטימנטו, הכתוב במיוחד בעבור 22 נגני הקאמרית של באזל, היה שיתוף הפעולה האחרון ביניהם.

תנאי העבודה היו חלומיים: זאכר סידר לברטוק בקתה בֶּאֶלְפִים, ציווה לשלוח לשם פסנתר, ובתוך 15 ימי עבודה נשלמה המלאכה. ברטוק כתב בעת ההיא לבנו בלה ג'וניור: "אני חש כמוסיקאי של ימי קדם – אורח של פטרון האמנויות". ולדיטה אשתו כתב: "דיברטימנטו" פירושו באיטלקית מוסיקה משעשעת. טוב, אותי המוסיקה

הזאת משעשעת; אם כך ירגיש גם הקהל הנכבד, זאת כבר שאלה אחרת. זאכר ביקש ממני לכתוב יצירה פשוטה, ופשוטות מביאה עמה קלות. ובאמת היא יצירה קלה".

לא ממש: פרקי הקצה אמנם ריקודיים, אך מאחורי חזותם הנינוחה מסתתר עושר של המצאות קשות לביצוע, ובפרק האמצעי, האטי, יש שפע דיסהרמוניות, המתאימות לעולם היורד מן הפסים, כפרשנותו של היידו. **הפרק הראשון**, ואלס צועני בצורת הסונטה, נפתח במנגינת כינורות הנישאת על אקורדי סטקטו בכלי הקשת האחרים. הטונאליות, פֶּה מז'ור, אובדת אי שם בדרך אל המְחָזֵר, המהווה יותר פיתוח מחזרה וסיכום. **הפרק השני**, אדג'ו רב עוצמה, עתיר פיציקטי, טרילים וטרמולי, מובל על ידי הרמוניות אפלות עד מצמררות. הוא מעיד כי התפתחויות האימה שמחוץ לבקתה חדרו אל ברטוק גם אם גזר על עצמו איקריאת עתונים במהלך השבועיים. **לפרק השלישי**, רונדו עלִיז ומתוחכם, יש נושא הבנוי על נעימה עממית, הלובשת צורה ופושטת צורה: פוגאטו מעקצץ, קדנצה כשל כנר צועני בצ'לו, ולקראת הסוף – פרודיה מלאת הומור על פולקה וינאית. 13 תיבות של טריליות מובילות לצרורות צליל, והקודה** ערה ותוססת. מבקר אחד מסכם: "נראה כאילו ברטוק מקדיש את פרק א' לראש, פרק ב' ללב, ופרק ג' לרגליים".

*את "מוסיקה לכלי קשת, לכלי נקישתה ולצ'לסטה", למשל, הזמין זאכר מברטוק ב-1936, לרגל עשור לקאמרית של באזל.
**זנב.

כינורות של תקווה

פרויקט נגינה על כלי קשת משוחזרים של יהודים מתקופת השואה מהאוסף של אמנון ויינשטיין

צילום: שרון בק, יח"צ, ליסה מארי מאצוקו, ג'ים ראקט, עמוס ויניקוף

כרטיסים
לצעירים
מתחת לגיל 35:
50 ₪*

כפר בלום / אולם בית העם

יום ה', 14 ביולי 2016 בשעה 20:30
כרטיסים באתר: tickets.galil-elion.org.il
או בקופת הפסטיבל 04-6816640

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 16 ביולי 2016 בשעה 21:00
כרטיסים בקופת התזמורת ובאתר

פרטים מלאים באתר התזמורת

www.jcamerata.com

קופת התזמורת: 1-700-55-2000

אוהד בן-ארי מנצח
גיא בראונשטיין כינור
צבי פלסר צ'לו
מארי-פייר לאנגלמה נבל (שוויץ)
נטשה שר כינור
בני הנדל קריין

מאהלר / אדג'טו מתוך סימפוניה מס' 5
יוסף אחרון / נעימה עברית
ברוך / כל נדרי
בטהובן / רומנסה לכינור ולתזמורת
באך / קונצ'רטו לשני כינורות
אוהד בן-ארי / "כינורות של תקווה"
(בכורה ישראלית)

בין פרקי הנגינה יוקראו קטעים
הקשורים לכלים המנוגנים

המוסיקה
אופוס

במסגרת פסטיבל קול המוסיקה בגליל העליון פסטיבל
בשיתוף עם מגזין המוסיקה המקוון "אופוס"

*במקומות מוזלים בלבד במוזיאון תל אביב

Summer Evening

32 SEASON
2016-2015

Michael Alexander Willens

conductor (USA)

Rosanne van Sandwijk

mezzo-soprano (The Netherlands)

Joseph Haydn (1732-1809)

Arianna a Naxos

Dramatic cantata

for voice and keyboard

Orchestration:

Sigismund von Neukomm

Zoltán Kodály (1882-1967)

Summer Evening

for chamber orchestra

Intermission

Johann Adolph Hasse (1699-1783)

Salve Regina

Antiphon in A Major

for voice and strings

Béla Bartók (1881-1945)

Divertimento for strings

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art

Sunday, May 1 2016 at 20:00

Friday, May 6 2016 at 13:00

Saturday, May 7 2016 at 21:00

Jerusalem / Jerusalem Theater

Tuesday, May 3 2016 at 20:00

Rehovot / Weizmann Institute, Wix Auditorium

Sunday, May 8 2016 at 20:00

Program notes: **Benny Hendel** Design: **Hagit Maimon**

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Advisor: **Josef Bardanashvili**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin

Matan Dagan*
Natasha Sher*
Carmela Leiman**
Denice Djerassi
Hadas Fabrikant
Sophia Kirsanova
Roman Yusupov

2nd Violin

Étienne Meneri*
Eduard Reznik**
Omri Tzach
Michael Kontsevich
Keren Shoshani

Viola

Michael Plaskov*
Doron Alperin
Boris Rimmer
Andrei Shapelnikov

Cello

Marina Katz*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov**

Bass

Dmitri Rozenzweig*
Alexander Osipenko

Flute

Esti Rofé*

Oboe

Muki Zohar*
Ori Meiraz

Bassoon

Mauricio Paez*
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven*
Ruth Varon

Timpani

Karen Phenpimon-Zehavi*

Guest musicians: Ido Azrad, Semion Ositiansky, clarinet; Iris Globerson-Hirsch, organ; Pavel Galaganov, violin; Yefim Eisenstadt, Alexander Kotliar, cello.

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Prof. Ruth Arnon*, Chairman
Jacob Aizner*
Dr. Hanan Alon
Avner Azulay*
Talma Barabash-Knoller, CPA

Prof. Avi Ben Basat*
Prof. Shlomo Biderman
Dr. Yoram Blachar*
Prof. Shmuel Cabilly
Robert Drake

Izaak Elron*
Prof. Menachem Fisch*
Prof. Benny Geiger*
Efrat Weiman Gershony*
Yair Green*

Prof. Moshe Hadani*
Prof. Uri Karshon
Raanan Kop, CPA*
Nissim Levy

Dov Shafir
Baruch Shalev*
Ilan de Vries*

Administration

General Manager: Ben-Zion Shira
Administrative Manager: Michael Kontsevich
Producer and Librarian: Dan Deutsch

Marketing Manager: Tamar Umansky
Sales Manager: Dagan Feder
Sales: Miriam Raskin

Stage Manager: Valery Aksyonov
Legal Advisor: Adv. Ami Folman
Accountant: Sarit Yitshaki

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfati) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
and by the generous support of various donors.

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

32 SEASON
2016-2015

Summer

Evening

